

Mezinárodní migrace nabyla v poslední době takového rozsahu, že někteří autoři hovoří o současné době dokonce jako o "ěře migrace"1

•
Vzhledem ke globálním podmínkám (volnosti pohybu pracovních sil) a demografické situaci západního světa (stárnutí obyvatelstva, za jehož možné řešení je mezinárodní migrace pokládána) se dá očekávat, že její rozsah, a tedy i význam, se bude i nadále zvyšovat. Stále více lidí bude hledat obživu a místo k žití mimo hranice své domovské země. Stále více lidí se bude muset učit žít společně s lidmi jiné národnosti, jiné kultury nebo jiného náboženského vyznání. Jednou z nejdůležitějších otázek mezinárodní migrace přitom bude otázka zařazení imigrantů do přijímající společnosti.

Na poli vědy i praktické mezinárodní politiky se již delší dobu vede rozsáhlá debata o tom, jak by integrace imigrantů do přijímající společnosti měla probíhat, aby se imigranti zařadili mezi většinovou populaci jako rovnocenní občané, ale aby přitom nebyly potlačovány znaky země jejich původu.

Cílem této práce je popsat, jak se integrovali čeští emigranti komunistické éry, nejvýznamnější emigrační vlny naší novodobé historie, do německé společnosti.

Samotným výsledkům kvalitativní studie předchází uvedení základní terminologie migračních studií a základních sociologických teorií, které řeší otázky integrace imigrantů do přijímající společnosti. Na závěr teoretické části je nastíněn vývoj české emigrace.